

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Quando licet plures Missas eodem die celebrare, parag. 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

tur nec teneri ad celebrandam quotidie, saltem, unam Missam privatam, quantum est ex hoc capite, neque ad Missam Conventualem. Adde, & ea, quæ de Collegiatis in universum dicta sunt n. 3,

§. III.

Quando licet plures Missas, eodem die, celebrare.

I A Pud antiquiores b invenio casus omnino novem, in quibus pluries, eodem die, celebrare fas est.

Primo in Natali Domini, & quidem ter Valentia, die secundo Novembris, bis celebrant, ex indulto Pontificis.

Secundo, quando, quis præest duabus Ecclesiis, & n. bis, in die,

L 6 facri-

a *Victoria Summa de Euch* n. 94.

b *Lege Coninch d. 83 de Euchar. 2. d. 3. n. 213* b *Delugo de Euchar. d. 20. sec. 2. n. 43 fine.*

sacrificet, sacro careret alterutra. Idem esset & ubi rari sunt admodum Sacerdotes, ut in Anglia. Hibernia; & nonnullis partibus Germaniæ, & in Indiis (adde, & Tunetis, & in tota Africa; & in regionibus quibuscunque infidelium, in simili necessitate Christianorum ibi forte degentium) quilibet enim Sacerdos, quamvis non sit Parochus, poterit ibi, requirente necessitate, pluries celebrare in die, etiam nulla petita licentia ab Episcopo, forte ibi, præsentem, vel vicinam; quia ubi jus ^b commune facultatem concedit, ab alio expectanda nequaquam est.

Tertio, quando alias infirmus decederet sine viatico.

Quarto, quando, factio sacro, supervenit Episcopus, vel Princeps volens, etiam die non festivo, interesse sacro; nec sit alius qui celebrare possit.

Quinto;

^a *Fagund. 1. Eccl. præcept. l. 3. c. 16. n. 5.*

^b *C. consulvisti de celebr. Miss.*

Quinto; si die festivo superveniat multitudo Peregrinorum, celebrato jam sacro. Huc reducitur ille casus, quando in dedicatione Ecclesiæ, propter multitudinem populi magna ejus pars, nisi quis iterum celebraret, sine sacro remaneret.

Sexto, quando celebrata jam Missa, superveniret defunctus sepeliendus, in eo loco, ubi Defuncti, sine Missa, sepeliri non solent.

Septimo; quando; eodem die occurrunt duæ Missæ celebrandæ, altera de festo v. g. altera de feria privilegiata, & unus tantum adest Sacerdos.

Octavo, quando Missa esset necessaria, ad benedicendas nuptias.

Nono, quando aliqua alia necessitas judicio prudentis iteratam ejusdem Sacerdotis Missam exposceret.

2. Hi novem casus, ut dicebam, assignantur ab antiquis, qui tamen

universi à Recentioribus, a meri-
to, non admittuntur. Dico igitur
solum tres primos casus esse appro-
bandos. Ratio præcipua est, quia
in aliis casibus nulla sufficiens ne-
cessitas apparet: Ille enim Episco-
pus, vel multitudo, vel defunctus,
vel sponsus, vel duplex Missa cur-
rens non afferunt obligationem ad
Missam, quando hæc haberi non
potest, vel debito modo celebrari
non valet. Adde jam ipsam Eccle-
siarum omnium consuetudinem,
nunc, ostendere, non nisi tres ca-
sus priores necessitatem, seu facul-
tatem sufficientem ad plures Mis-
sas, afferre. Imo Vasquez b solos
duos primos casus approbans, non
admittit tertium, quia non putat
esse tantam necessitatem infirmo
dare Viaricum, ut vincat præce-
ptum de celebrando, semel in die:
sed,

a *Coninch loc cit Fagund loc, cit. c. 15.*
Suar. de Sacr. d. 80 sect. 3. aliq. Vasq. de
Sacr. d. 232. c. 3. n. 50.

b *Vasqu. loc. cit.*

sed, certe probabile etiam judico,
quod vincat.

3. Porro duo sunt noranda. Pri-
mo hæc intelligenda esse, dum mo-
do Sacerdos iterum celebraturus,
sit & jejunus; quare debuit is non
sumpsisse purificationem, & ablu-
tionem, si iterum in prædictis casi-
bus sacrificare velit.

Ex quo colligunt nonnulli, ca-
sum illum tertium de Infirmo alias
sine viatico morituro, nisi quis ite-
rum, eodem die, sacrificet, esse ca-
sum metaphysicum. Nam si Sacer-
dos novit mortem imminentem in-
firmi, poterit, immo debebit *b* re-
servare de sua Hostia, qua infir-
mum communicet, si aliunde alia
Hostia, non suppetat: si vero non
novit, jam sumet abluionem soli-
tam, & sic non erit Jejunus, ut
po sit iterum celebrare. Solum
igitur casus habebit locum, si
forte

a *Idem & passim Doctores.*

b *In nostro opusc. De Communione ex-
pediendâ c. 6. §. 6.*

forte Sacerdos sciat infirmi necessitatem in illo temporis momento, accepto calice, ante ablutionem; qui certe, ut dictum est, erit casus metaphysicus, & rarissimus.

Dico tamen, non ita esse, sunt enim duæ sententiæ, de quibus alibi *a* diximus, quarum altera docet, non licere non jejunum celebrare, ad dandum viaticum, & in hac sententia fateor, casum esse metaphysicum. Altera docet licere, & tunc poterit casus facile contingere; cognita enim moribundi necessitate etiam post ablutionem assumptam, poterit Sacerdos, secundum hanc opinionem, quæ certe probabilis est, iterum celebrare.

4. Secundo norandum est; si uerbis celebrare in prædictis necessitatibus id indulgetur, ita pluries, *b* si sufficiens, ad plures Missas, necessitas adsit. Ratio est, quia si necessitas dat facultatem ad secundam,

a *Ibid.* c. 2. §. 8. n. 32. *b* *Coninch. de Euch. q. 8. 3. art. 2. dub. 3. n. 214. fine.*

dam, cur similis necessitas non dabitur ad tertiam & sic deinceps?

5. Fagundez ~~a~~ contra hanc Doctrinam sic habet. *Sacerdos bis, requirente necessitate, celebrare in die poterit, non pluries, quia ius in c. Consulisti de Celebratione Missarum solum bis in die concedit in necessitate, celebrare jejunis.* Hæc Fagundez, qui, certe, nescio, unde, pro se, potuit talem textum afferre. Ecce integrum Capitulum, quod est Innocentii 3. *Consulisti & infra. Respondemus, quod, excepto die. Nativitatis Dominica, nisi causa necessitatis suadeat, sufficit Sacerdoti semel in die unam Missam solummodo celebrare.* Hæc & nihil præterea textus.

6. Petes. In nocte Natalis, potestne Sacerdos, semel communicare extra Missam & deinde celebrare alias duas, vel contra? Respondeo, non posse, *b* quia privilegium

a Fagund 1. Eccl præc. l. 3. c. 16. n. 5.

b Delugo de Euchar. disp. 20. sect. 1. nu.

gium est solum de ter celebrando, non vero de communicando. Hinc infert Delugo, ^a Cardinalem Diaconum Sacerdotem, qui, ut moris est, communicat prædicta nocte in Missa Pontificia, non posse, deinde, appetente die, celebrare.

§. IV.

Qua hora celebrari possit.

¹ **H**ora celebrandi est ab Aurora ^b ad meridiem. Porro, cum uterque hic terminus suas proprias difficultates habeat, de eis sigillatim differemus.

Quoad Auroram.

² **C**ommunis doctrina est nomine Auroræ hic, ubi non physice, sed ^c moraliter res per-

^a Ibid. ^b Pius V. in Rubr. Miss.

^c Ex sacra Congr. apud Gavant. in Rubrica Miss. pag. 1. t. 15. numer. 1. lit. Y.